

Anul II — No. 8

AUGUST 1912

ILUSTRATIUNEA ROMANA

REVISTA LUNARA

SUB DIRECTIUNEA UNUI COMITET

Reproducerea articolelor și cifșecelor din „ILUSTRATIUNEA ROMANA“ este interzisă.

„ILUSTRATIUNEA ROMANA“ va publica inserțiuni plătite numai pe paginile rezervate anunțurilor. Manuscrisele nu se înapoiază

ABONAMENTE :

IN ȚARA . . . . . Lei 24 anual | IN STRAINATATE . . . . . Lei 36 anual

Abonații primesc fără altă plată diferite suplimente în cursul anului.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
No. 6. — STRADA ACADEMIEI. — No. 6
BUCUREȘTI

Tip. GUTENBERG, București

Română
C-nie)

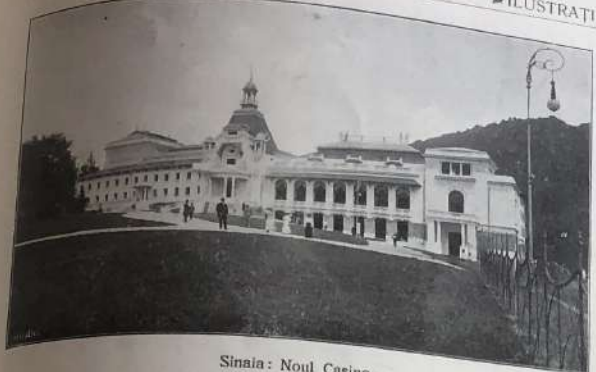
BUDUREȘTI
Str. Smârdan, 10
ER de Tipar
e precizie

1/2 KIL
CHOCOLAT
SEULEMENT
20
DÉJEUNERS

CACAO VAN HOUTEN
50% D'ÉCONOMIE

VAN HOUTEN
100
DÉJEUNERS

Sinaia: Noul Casino

Sinaia: Palace Hotel

SINAIA

Sinaia — refugiu aristocrației noastre pe timpul verii, — a fost anul acesta și mai animată. Și cum să nu fie? Pitorescul pozițiilor, — pitorescul pe care nu-l prețuim atât pentru că îl avem, — atrage pe lângă românii noștri un mare număr de străini.

O distinsă publicistă care venise din Paris cu înșirarea unui mare cotidian pentru o anumită chestiune îmi spunea întrealele: „Imi rămâne prea puțină vreme să văd România.

„Dar am auzit despre Sinaia dv. că este un adevărat cuib fermecat, și cu tot sacrificiul de timp, mă voi duce să stau acolo cel puțin două zile..... Sinaia pitorească, am cunoscut-o din câteva fotografii. Acum mă duc să-i văd pozițiile și să-i respir aerul.....

Franțuzaica vorbea cu multă căldură de Sinaia noastră și poate că avea multă dreptate. Sinaiei îi lipsea însă ceva: „alura“ unei stațiuni ceva mai... occidentale.

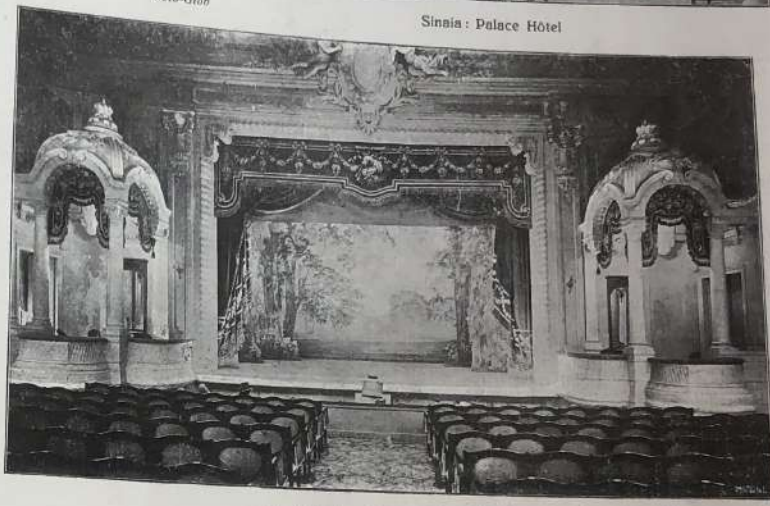
Inbunătățirile aduse însă în timpul din urmă, vilele mărețe, tot mai elegante și mai impunătoare, Cazinoul și Teatrul, sunt lucruri cari au schimbat ceva din înfățișarea monotovă de acum câtă va vreme. Demn de reținut este Teatrul antic.

Reprezentarea diferitelor piese cu subiect antic, în mijlocul naturii, sub cerul liber, nu este o inovație a noastră, a românilor. Franța are marele merit de a fi fost inovatoarea acestor teatre.

La noi, pe cât știm, anul trecut s'a încercat pentru prima oară teatrul în mijlocul naturii.

Anul acesta, s'au reluat reprezentațiile cu mult succes. Distinsele noastre artiste dramatice d-na Bulandra (L. Sturza) și Brăneanu Achâme au făcut creațiuni neîntrecute, care au stârnit admirațiunea tuturor.

Sinaia, înzestrată cu câte ceva nou pe fiecare an, câștigă teren în luptă cu alte stațiuni climatice, cari dacă nu-i dispută întâietatea, apoi se modernizează și se înarmează cu lux și confort pentru o cât de ușoară și imperceptibilă rivalitate...

Noul Casino: Sala de spectacole

Foto Glob

Faptul că e reședința de vară a Curții noastre regale și că diplomații și notabilii noștri care rămân în țară preferă tot Sinaia, dau acestei stațiuni un caracter cu totul special.

Acestea și odată cu acestea frumusețile nespuse ale Sinaei, ispitesc pe cel din urmă Bucureștean, care, dacă nu se stabilește acolo, cel puțin o vizitează de câteva ori pe vară. Dar cu vara ce trece, sezonul se termină.

Primii și cei mai puțin observați soli ai toamnei risipesc viligiaturii. Bucureștenii se reîntorc iarăș în sgomotul cetății lor, pentru ca să reînceapă ocupațiunile din nou „viața“ așa cum au lăsat-o la plecare în viligiatură.

În definitiv la Sinaia se petrece de minne.

Mai ales Bucureșteanul pretentios, se întoarce mulțumit, și ceva mai roșu la față decât cum plecase.

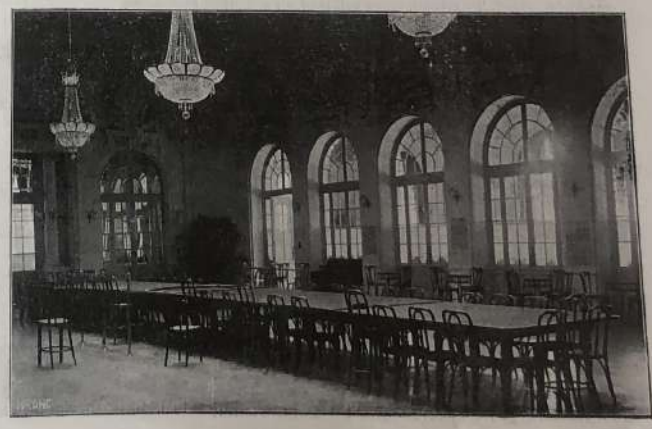
Mai mulțumit chiar decât s'ar fi reîntors dela Karlsbad, Aix, sau altă localitate. Românul nostru este și practic... Pentru simplul capriciu de a spune că „a fost la băi, în străinătate“, el nu schimbă Sinaia, frumoasa noastră stațiune climaterică.

De aceia numeroase familii din înalta aristocrație nu părăsesc cu nici un chip Sinaia — pe tot timpul verii. — Ambiția de a spune că „au fost în viligiatură, în străinătate“, o lasă pe seama altora, care mai cred încă, că în România, n'avem stațiuni cel puțin similare multora străine.

Noul Casino: Sala de Bacara

Foto Glob

Noul Casino: Bula

Foto Glob

Sinaia: I. P. S. S. Mitropolitul Primat la Hramul Monastirei.

Sinaia: M. S. Regina I. P. S. S. Mitropolit Primat și D-l T. Maiorescu, la Hramul Monastirei

HRAMUL MONASTIREI SINAIA

Ca în toți anii, mănăstirea Sinaia își serbează hramul, cu o deosebită solemnitate, la 15 August. Anul acesta solemnitatea a fost și mai impunătoare prin numărul neobișnuit de mare al vizitatorilor. Trenurile, aproape ostenite, și la scurte intervale, coborau în gara Sinaia șiruri nesfârșite de vilgiaturisti „ocazionali” cari fuseseră să vadă hramul Mănăstirei. O mare de capete împesura mănăstirea, și drept-credincioșii, cu numărul lor au întărit și mai mult fastul tradițional al acestei solemnități.

M. S. Regina a asistat la serviciul divin, însoțită de Prințesa de Bentheim, de d-nele Bengescu și Mavrogheni și de aghiotantul regal Baranga. După slujba religioasă M. S. Regina a trecut pe platoul mănăstirei unde era întinsă o masă pentru 300 de săraci, tradiționala masă pe care o dă Eforia în fiecare an.

Suverana a vizitat apoi muzeul mănăstirei, rămânând încântată de cele expuse și de grija ce s'a pus în aranjarea expoziției. Apoi, cu vecinic-i surâs de bunătațe pe buze, a felicitat pe harnicele expozante.

DREPTUL DE A PREȚUI

de Al. Cazaban

Era odată un ministru liberal, da atât de liberal, încât pusese pe gânduri chiar și pe colegii lui din acelaș cabinet. Se spunea despre el că chiar în prima zi când a venit ministru, a desființat pe toți ușierii ministerului, numai ca să scape pe cetățeni de a mai fi stânjuți de aceste lighioane în uniformă de lachei. Oricine putea să intre chiar în cabinetul ministrului, fără să mai bată la ușă. Ministrul asculta păsurile fiecăruia și dacă omul avea dreptate, i-o făcea pe loc. Apoi, ministrul asta mai avea și alte apucături cari îl deosebeau cu totul de ceil'alți colegi din cabinetul liberal. Nu'i plăcea de loc, lingușitoria. Dacă 'i se înfățișa un cetățean cu spinarea prea îndoită, dacă îl numea „Măria Ta”, Ministrul se făcea foc și îl dădea afară, cu mare tâmbălu.

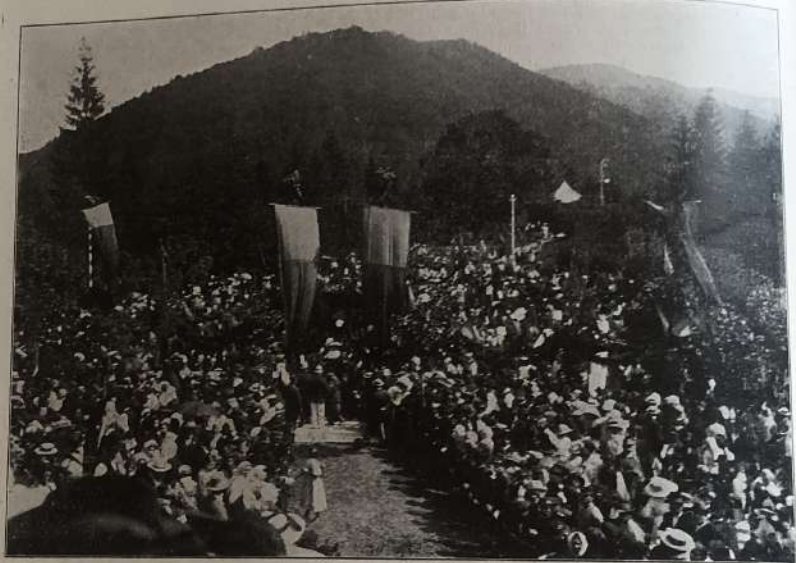
Lui îi plăcea ca omul să se prezinte în fața lui dăr, să-și spuie păsul cu inima deschisă, și să-și ceară dreptatea cu toată puterea convingerei.

Se mai spunea de ministrul ăsta că se purta bine și cu cei mai înverșunați vrăjmași, făcându-le chiar dreptate dacă ei veneau să 'i-o ceară. Avea un fel de admirație pentru cei îndrăzneți, bine înțeleși, dacă îndrăzneala lor se întemeia pe sfânta dreptate.

Odată, se zice, că un gazetar care seria la foile liberale, ducându-se la ministrul, l'a rugat să 'i dea un post de prefect.

— Mă rog, pentru ce să-ți dau un post de prefect? — l'a întrebat ministrul pe gazetar, privindu-l drept în ochi.

— Pentru că am luptat pentru partid, scriind articole fulgerătoare împotriva reacției! — i-a răspuns gazetarul cu mândria care 'i stă bine unui adevărat gazetar, de pe timpul lui C. A. Roseti.

Sinaia: Hramul Monastirei. Asistența în curtea Monastirei

Dar ministrul i-a tăiat-o scurt.

— Cum văd, n'ai luptat pentru o idee!... Ai luptat pentru o slujbă!...

— Atunci, — se îndârji gazetarul — și dumniavoastră n'ati luptat pentru o idee, ci pentru o slujbă... De ce ați primit să fiți ministru?

Ministrul se sculă în picioare și înfingându-și degetele în barbă, tună:

— Am primit să fiu ministru, ca să pun în practică ideile mele!...

Dar gazetarul nu se sfii de loc:

— Și eu vreau să fiu prefect, tot pentru motivul acesta!... Ministrul rămase o clipă incurcat, dar îndată fruntea 'i se limpezi. Intinzând de odată mâna spre gazetar, îl felicită:

— Așa te vreau, domnule prefect de Putna!...

Și câte și câte nu se mai povesteau despre liberalitatea și originalitatea fostului ministru liberal!! Și pe atunci — ca și azi — mișunau în capitală, unele secături cari cred că au dreptul să trăiască, fără să facă nimic, pe socoteala statului, îndreptându-i numai ideea că sunt băieți „deștepti” și „prezentabili”.

Unul din ei — Jorj Cauciuc — aflând și el că ministrului liberal, îi place îndrăzneala și sinceritatea, se gândi că ar fi foarte nimerit să-și pună în practică, îndrăzneala lui nemai pomenită.

Așa, într-o bună dimineață, intră în cabinetul mi-

nistrului. Înaintă, cu jobenul în cap până în mijlocul camerei, și numai când ministrul ridică asupra'i ochii lui scrutători, numai atunci se descoperă. Legănându-se ca în fața unei casierite de cafea, Jorj Cauciuc se rescrăcă:

— Nu v'am trimis carte-de-visită, domnule ministru, de oarece ușierul dumneavoastră s'a evaporat de căldura democratizmului... liberal. Sunt, domnule ministru, un om cărui nu 'i place să muncească, dar care în schimb îi place să trăiască!...

Prietenii mă găsesc de spirit, și mie 'mi place să fac haz pe socoteala prostiei lor!...

Ministrul se enervă:

— Asta te privește!... Da ce vrei?

— O sinecură!... Vreau și eu să ocup o funcție de... parazit al Statului român.

Fără să clipească din ochi, ministrul îi răspunde:

— 'Mi pare rău, domnule candidat la parazitism că s'a evaporat ușierul că a-și ști cum să te poțosească afară!

Cauciuc n'a știut cum să se strecoare mai repede pe ușă, blăstămând, în gând pe toți acei cari au scornit atâtea fleacuri pe socoteala liberalismului acestui ministru, atât de puțin... liberal.

Se zice că din ziua accia, Ministrul a reintinsușierii, spre marea bucurie a întregului guvern.